

Ἡμερολόγιον

Ἄριθ. 27.

Ἐκδίδεται
ἩΜΕΡΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ἈΘΗΝΑΙ = ἩΜΕΡΤΗ
9 Αὐγούστου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20

Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Δι' ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

ἩΓΕΜΟΝΕΣ

Β'.

Ἄλλα καὶ ὅσα ἔθνη παραλλήλως βαινοῦσι τῇ εὐνομίᾳ καὶ πατρικῇ διοικήσει, εὐδαιμονοῦν, προοδεύουν καὶ κρατύνονται. Καὶ δὴ εὐλογοῦνται οἱ ἡγεμόνες ἐκεῖνοι, οἵτινες ὄλην τὴν ζωὴν αὐτῶν ἀφαιροῦσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Κόδρος ὁ τελευταῖος τῶν Ἀθηνῶν βασιλεὺς, ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, οἱ δύο Ἀντωνῖνοι, Λουδοβίκος ὁ ΙΔ', Γουλιέλμος ὁ Β'. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, Κάρολος ὁ μέγας καὶ τινες ἄλλοι εἰσὶν ὁ τύπος τῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνων, διότι ἐξέτειναν τοὺς ἀγαθοεργούς αὐτῶν σκοπούς ἐπὶ τὸ σύνολον τῶν ὑπηκόων αὐτῶν.

Οἱ ἡγεμόνες, οἱ στηρίζοντες τὴν ἰσχύν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν λαῶν των, εἶνε καὶ λέγονται λαοφιλεῖς· οὐδὲ φοβοῦνται τὸ παράπαν ἐξ ἐπιβουλῶν καὶ ἐπιδρομῶν ἀλλοτριῶν, φρούριον καὶ θώραξ αὐτῶν εἶνε τὰ στήθη τῶν ὑπηκόων των. Οὐαὶ δὲ τοῖς ἄρχουσιν ἐκεῖνοις, τοῖς τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν θεραπεύουσι, τοῖς ἐπὶ τῶν ἰδρώτων ἐντροφῶσι τῶν λαῶν, οὓς διοικοῦσι, καὶ ἐμποδῶν γιγνομένοις εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν αὐτῶν.

Τὸ κυρίως αἷτιον τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἔθνων εἶνε, ὡς ἐν τινι ἔμπροσθεν φύλλῳ ἡμῶν εἶπομεν, ἡ αὐθαίρετος καὶ ἔκνομος διοικήσεις, ἡ καταπίεσις ἢ τυρανικὴ τοῦ πολιτοῦ καὶ ἢ μὴ ἐξ ἴσου τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή. Οἱ ἡγεμόνες ἄρα οἱ βουλόμενοι ἢ ἀποφεύγωσι ταύτας, κύριον πρέπει νὰ ἔχωσι μέλημα τὴν ἐκλογὴν ἀνδρῶν ἀρμοδίων πρὸς ἐκτέλεσιν μεγάλων σκοπῶν, εὐπραγίαν τῶν ὑπηκόων των, καὶ ἀσφάλειαν

καὶ δόξαν τοῦ κράτους των· πρέπει νὰ μωδίζονται καὶ ἀποστρέφονται τὴν κολακείαν, ἣτις εἶνε ὁ σκόπελος, κατὰ τοῦ οἰοῦ προσυχροῦμενοι ναυαγοῦν καὶ αἰσοφώταται γινῶμαι, τὰ ἀληθέστατα ἀξιῶματα καὶ αἰὼφελιμώτατα συμβουλαί.

Ὁ καλὸς ἡγεμὼν διεγείρει καὶ ἐμψυχώνει ὅλους τοὺς μετέχοντας ἀρετῆς καὶ εὐφυΐας, ἀποδιοπομπεῖ τὰ φαῦλα στοιχεῖα καὶ καθαρίζει τὸν ὀρίζοντα τοῦ κράτους του ἐκ τῶν μισματικῶν οὐσιῶν τῆς ἀγυρτείας, τῆς ἀνικανότητος, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ποταπότητος.

Σκοπὸς τοῦ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος εἶνε νὰ καταστήσῃ τοὺς λαούς του εὐτυχεῖς, νὰ μὴ θέλῃ ποτὲ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον δι' ἑαυτὸν καὶ νὰ προτιμᾷ πάντοτε τὴν σωτηρίαν τοῦ βασιλείου του, παρὰ τὴν ἰδίαν του ἡσυχίαν καὶ τρυφήν. Ὁφείλει πρώτιστα νὰ ᾔη πεπεισμένος ὅτι ἢ ἀληθινῆ τοῦ ἡγεμόνος δόξα συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ νὰ τηρῶνται οἱ νόμοι καὶ εἰς τὸ νὰ τοὺς τηρῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ὅτι εἶνε ψευδῆς καὶ καταφρονητέα ἢ δόξα τοῦ νὰ τεθῇ ὁ ἡγεμὼν ὑπεράνω τῶν νόμων.

Ἐξουσία βαδίζουσα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δικαιοσύνης καὶ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, εἶνε τὸ στερεώτατον στήριγμα μιᾶς πολιτείας. Ἐξουσία δὲ ἐν καταχρησσει, ἀπειλεῖ προσεχῆ πτώσιν καὶ ὀλεθρίαν τῆς πολιτείας ἀνατροπὴν· ὁ δὲ κακὸς ἡγεμὼν λησμονεῖ ὅτι ἢ ἀφροσύνη εὐδοκίμουσα εἰς τὰ σφάλματα καὶ ἢ ἐξουσία καταντήσασα εἰς τὴν ἄκραν ὑπερβολὴν, εἶνε οἱ πρόδρομοι τῆς ἀνατροπῆς τῶν ἡγεμόνων, ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι ὅσας καὶ ἂν πορισθῇ ἐπιτυχίας ἐκ τῶν βίαιοπραγιῶν του, βάραθρον σκάπτει ὑπὸ τὰ βήματά του.

Ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον εἶνε καὶ οὐ-

δεῖς νὰ διαμφισβητήσῃ δύναται, ὅτι, ὅταν οἱ ἡγεμόνες διασπάσωσιν ἅπαξ τὸν φραγμὸν τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς τιμῆς, δὲν δύναται πλέον ἢ ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰς αὐτοὺς τοσοῦτον ἀναγκαίαν ἐμπιστοσύνην, μήτε νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς οἵοιους αὐτοὶ ἐδίδαξαν νὰ τὰς καταφρονῶσιν. Αὐτοὶ μὲν γίνονται τύραννοι, οἱ δὲ ὑπήκοοί των ἀντάρται. Καὶ δὲν μένει πλέον, εἰ μὴ αἰφνιδίαις ἐπανάστασις, ἣτις δύναται νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν οὕτως ὑπερχειλίσασαν ἐξουσίαν των εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῆς ῥοῦν

Ἡ πηγὴ λοιπὸν, ἐξ ἧς μεγάλας ἀντλεῖ δυνάμεις μία ἐπανάστασις, εἶνε αὕτη. Οἱ δὲ ἡγεμόνες, οἱ κανόνα καὶ ὁδηγὸν τῆς πολιτείας των ἔχοντες τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας, οὐδαμῶς πτοοῦνται ἐκ τοῦ τοιοῦτου κινδύνου· τούναντίον δὲ τὰς εὐλογίας καὶ ἐπευφημίας τῶν ὑπηκόων των ἐπισύρουσι, τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται εἰς τὰς αἰωνίας τῆς ἱστορίας δέλτους, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν εὐφῆμως μνημονευόμενα.

ΝΕΑ.

Ποικίλα καὶ διάφορα.

Ὁ βασιλεὺς μας ἴσως καὶ μετὰ τῆς βασιλείας μας καὶ ἴσως μετὰ τοὺς βασιλόπαιδας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Δύσιν καὶ Ἀνατολὴν χωρὶς ἄλλο τὴν ἡμέραν ποῦ θὰ ἀποφασίσῃ τὸ ταξεῖδι.

— Ἡ Τουρκία διώρισε τέλος πάντων τοὺς ἐπιτρόπους τῆς. Δόξα σοι, Κύριε.

Κουμουνδοῦρος—“Ελα, ἔλα νὰ ζῆς, χρυσῆμου περιστέρα, χάρισε αὐτὰ τὰ δυὸ παιδάκια τῆς δυστυχημένης τῆς μάννας των, καὶ ὁ Θεὸς θὰ στὸ πληρώσῃ, ἂν δὲ στὸ πληρώσουμε ἑμεῖς.
 Ἄγγλία.—Θὰ γείνη περισσότερον δυστυχημένη ἂν τῆς τὰ χαρίσωμεν, εὐγενῆ Ἀλέξανδρε.
 Σουλτάνος.— Οὐ, οὐ, οὐ... Ἄχ, ἄχ, θὰ πεθάνω ἂν μοῦ τὰ πάρετε ζωντανὰ, ἀφήστε με νὰ τὰ πεθάνω πρῶτα καὶ ἔπειτα γάρισμά σας.

Ἐκ Πατρῶν.

Φίλε κύριε «Ἀριστοφάνη».

Σὲ παρακαλῶ νὰ συμβουλευθῆς ἕναν ὑψηλὸν Ἑλληνογράπτῃν, νὰ μὴν πέρνῃ τὴν Ἰ. . . . καὶ πηγαινῆι εἰς τὸ Μπεγουλάκι τὴν νύκτα, διότι θὰ τὸ μάθῃ ὁ Παπᾶς; καὶ θὰ τὸν ἀφορίσῃ

Ὁ φίλος Σας
 ΤΡΑΚΑΤΡΟΥΚΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ συνέχεια τοῦ διακοπέντος ταξιδίου μας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς, ὥστε μὴ ἀνησυχοῦν οἱ ἐρωτῶντες ἡμᾶς διατί ἐπαύσαμεν.

Θὰ δημοσιευθῶσιν ὅσα μᾶς ἐστάλησαν ἐκ Ναυπλίου. Ἡσύχασον, Ῥαμπαγαδίσκε.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Δὲν θὰ εὐτύχησες ποτὲ νὰ πῆς ἀντὶ Καφφέ κα φ φ ἐ Εἰς τοῦ Ἑρμῆ τὸν καφφενέ, Καμπούρογλου κουτέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΤΕΚΗΣ.

Διευθυντῆς τοῦ καφφενείου ὁ «Ἑρμῆς».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς καθεστεροῦντας ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν συνδρομῶν των, διότι ἀρκετὰ τοὺς ἐπεριμέγαμεν ἕως τῶρα. Θὰ ἦνε ἀδικον νὰ τὰ χαλάσωμεν, καὶ μάλιστα τῶρα, ὅτε χάριν τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος πρέπει ἅπαντες οἱ Ἕλληνες νὰ ἦμεθα ὡς ἀδέλφια ἀγαπημένοι. Δὲν πιστεύομεν νὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ πάλιν τὴν παράκλησίν μας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.